

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.46 din 19.02.2019 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D121/19.02.2019,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect de reglementare adoptarea unor prevederi temporare referitoare la admiterea, în anul 2019, la Institutul Național al Magistraturii, la formarea profesională inițială și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii pentru auditorii de justiție admiși în anul 2019, precum și modificarea și completarea Legii nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, a Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară și a Legii nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Menționăm că, având în vedere intervențiile legislative preconizate, ar fi indicat ca proiectul să fie însoțit și de avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

4. În ceea ce privește forma de reglementare aleasă, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în domeniu, **în preambul** trebuie precizate elementele de fapt și de drept ale situației extraordinare ce nu poate fi amânată, care a determinat recurgerea la această cale de reglementare.

Totodată, preambulul trebuie să cuprindă motivările referitoare la **toate soluțiile legislative** preconizate a fi adoptate, și nu doar la unele dintre ele.

Avem în vedere faptul că necesitatea și urgența adoptării soluțiilor legislative propuse la art.13 pct.4, 5, 7, 9, 10 și 12, la art.14, precum și la art.15 pct.1 - 5, nu sunt motivate deloc în cadrul preambulului. În ceea ce privește celelalte intervenții legislative prevăzute la art.13 și 15 menționăm că enunțarea necesității adoptării unor reglementări, fără a se indica motivele pentru care acestea trebuie adoptate de urgență, constituind o situație extraordinară, nu este suficientă în sensul jurisprudenței Curții Constituționale.

Menționăm că nemotivarea sau motivarea necorespunzătoare a urgenței reprezintă motive de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență.

5. Referitor la măsurile care vizează schimbarea atribuțiilor în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în sensul trecerii unor atribuții de la Secția de procurori la Plenul acestei instituții, este de analizat dacă prin acestea nu este afectat regimul acestei instituții

fundamentale a statului, caz în care ar deveni incidente dispozițiile art.115 alin.(6) din Constituție, care prevăd în mod expres că ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului.

6. Precizăm că asupra Legilor nr.303/2004, nr.304/2004 și nr.317/2004 s-au adus în luna octombrie a anului trecut numeroase intervenții legislative. Ca urmare, este de analizat dacă intervenția repetată într-o perioadă scurtă de timp asupra dispozițiilor din aceleași acte normative nu este de natură a afecta principiul stabilității legislației, contrar prevederilor art.6 alin.(1) teza întâi din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora „proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”, mai ales într-un domeniu atât de important cum este cel reglementat de cel trei legi.

7. La **art.1 alin.(4)**, expresia „ale prezentei ordonanțe de urgență” trebuie eliminată, ca superfluă.

8. La **art.2 alin.(2)**, precizăm că, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, norma din cuprinsul tezei a doua a lit.e) ar trebui să constituie un alineat distinct al articolului, marcat ca alin.(3), care să debuteze cu expresia „Îndeplinirea condiției prevăzute la alin.(2) lit.e) se constată de către o comisie medicală numită prin ...”.

9. La **art.3 alin.(4)**, având în vedere că reglementarea instituită urmează a se aplica doar în ceea ce privește admiterea la Institutul Național al Magistraturii în anul 2019, trebuie eliminată expresia „în fiecare an”.

10. La **art.10 alin.(2)**, pentru corectitudinea normei de trimitere, expresia „prevăzute la art.10” trebuie redată sub forma „prevăzute la art.9”.

11. La **art.13**, semnalăm următoarele:

11.1. Pentru rigoarea reglementării, modificarea art.52 alin.(3) prevăzută la **pct.9**, trebuie redată după actualul pct.5, înaintea modificării propuse la actualul pct.6 pentru art.52¹ alin.(4). Pe cale de consecință, punctele subsecvente trebuie renumerotate.

11.2. La actualul **pct.10**, referitor la norma propusă pentru art.54 alin.(1), fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, apreciem că este necesar să se analizeze în ce măsură aceasta se corelează cu ansamblul reglementării, „*al cărei principiu general*

constă în separarea carierelor judecătorilor și procurorilor”, așa cum a subliniat Curtea Constituțională în Decizia nr.252/2018 (pct.135). Pe de altă parte, semnalăm că textul propus nu mai cuprinde nicio condiție referitoare la vechimea minimă necesară pentru numirea în respectivele funcții.

11.3. La **pct.11**, în acord cu exigențele normative, partea dispozitivă trebuie reformulată, astfel:

„**11.** După alineatul (7) al articolului 57 se introduce un nou alineat, alin.(7¹), cu următorul cuprins:”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

14. La **pct.13**, în textul propus pentru art82 alin. (5), teza întâi, pentru rigoare redacțională, propunem ca sintagma „judecător, procuror financiar” să fie redată sub forma „judecător ori procuror financiar”.

11.5. Având în vedere că măsurile prevăzute la art.2 - 12 urmează să se aplice în ceea ce privește admiterea la Institutul Național al Magistraturii anul 2019, precum și în ceea ce privește formarea profesională inițială, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii pentru auditorii de justiție admiși în anul 2019, precum și stagiul și examenul de capacitate ale acestora, ținând seama și de cele reținute în cuprinsul pct.1 al Secțiunii a 2-a din Nota de fundamentare, pentru a evita un conflict între norme, considerăm că este necesar a se stabili care este relația dintre prezenta ordonanță de urgență și norma din cuprinsul art.112 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia dispozițiile prevăzute la art.16 alin.(3), art.19, art.26 și art.28 din respectiva lege intră în vigoare începând cu anul școlar 2019-2020.

12. La **art.14** semnalăm următoarele:

12.1. La **pct.2**, norma propusă pentru art.29 alin.(5), prin instituirea interdicției ca prin actele adoptate de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție să se „adauge” „la dispozițiile cuprinse în legi, pe motiv că acestea ar fi neclare sau incomplete”, nu întrunește condițiile de claritate necesare. În plus, limbajul utilizat nu este specific stilului normativ. Menționăm că, potrivit art.6 alin.(1) teza întâi din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „proiectul de act normativ trebuie să instituie

reguli clare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă ”.

Pe de altă parte, dacă se are în vedere interzicerea adoptării unor reglementări care să depășească limitele impuse de actele normative de nivel superior, dispoziția este superfluă atât în raport cu principiul ierarhiei actelor normative, cât și în raport cu dispozițiile art.78 din Legea nr.24/2000 care, stabilind sfera reglementării actelor date în executarea unui act normativ, prevăd că acestea trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora.

Apreciem, de aceea, că norma ar trebui eliminată din proiect.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru norma propusă la **pct.3** pentru art.49 alin.(8), cât și pentru art.38 alin.(7) și art.41 alin.(3) din Legea nr.317/2004, astfel cum sunt propuse la **art.15 pct.1 și, respectiv, pct.4**.

13.2. La **pct.4**, referitor la norma propusă pentru art.88¹ alin.(6), semnalăm că soluția legislativă propusă nu are în vedere situațiile în care măsurile și actele sunt efectuate de procurorul șef al Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție. În acest sens, precizăm că norma nu este corelată cu dispozițiile art.339 alin.(2) din Codul de procedură penală, potrivit cărora în cazul când măsurile și actele sunt ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de **procurorul ierarhic superior**. Astfel cum se observă, în cazul acestei dispoziții, prin sintagma „procurorul ierarhic superior” nu se poate înțelege procurorul șef al secției. Este necesară, de aceea, reanalizarea normei propuse pentru art.88¹ alin.(6), sub acest aspect.

12.3. La **pct.5**, referitor la art.88⁵ alin.(11¹), pentru claritatea reglementării, expresia „votul în Plen” trebuie înlocuită cu sintagma „votul în Plenul Consiliului Superior al Magistraturii”.

12.4. La **pct.6**, la textul propus pentru art.88⁸ alin.(1) lit.d), pentru o completă informare juridică, în finalul textului trebuie inserat titlul actului normativ menționat, astfel: „privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție”.

13. La **art.16**, pentru rigoarea reglementării, în cuprinsul părții introductive, sintagma „art.1 - 12 din prezenta ordonanță de urgență” trebuie înlocuită cu expresia „art.1 - 12”, iar formularea „de la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență” trebuie redată sub forma „de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”.

La **lit.a) și b)**, având în vedere specificul reglementărilor care urmează să fie aprobate, astfel cum acesta rezultă din dispozițiile art.1 alin.(1) și (2), apreciem că ar trebui să se precizeze în mod expres că respectivele regulamente sunt aplicabile în ceea ce privește admiterea în Institutul Național al Magistraturii **în anul 2019**, precum și în ceea ce privește auditorii de justiție admiși în anul 2019.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.105/20.02.2019